

TADINI ÇIKARA ÇIKARA...

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Perşembe, 03 Ekim 2013 11:31 -

Zeynep Oral, 29 Eylül 2013 günkü Cumhuriyet'te "Esintiler" köşesinde Tuncel Kurtiz'i anlatıyor.

"Tuncel Kurtiz, Biraz Şaman, Biraz Bedrettin, Çokça Bilge..." başlıklı yazının sonunu şöyle bitiriyor:

"Hiç unutmam. Grevdeki Tekel işçilerinin yanı başındaydın, onlara destek çıkıyordun. Bir gazetecinin "Yoksa siz hâlâ komünist misiniz?" sorusuna şöyle yanıt vermiştin:

"Başka bir yol var mı yani? Başka bir düşünce, başka bir hissiyat, başka bir felsefe var mı? Dünyayı bir bahçe haline getirebilecek, insanoğlunun insanca yaşamasını, köleliğin kalkmasını, ırkçılığın kalmamasını öneren bir yol var mı? Bir hayal dünyasında yaşıyorum belki ama ona inanıyorum. Bir gün gerçekleşecek."

Aynı gün, Hürriyet gazetesinin Pazar Eki'nde Ebru Çapa "Tuncel Kurtiz... Veda" başlıklı yazısının sonunda şöyle yazıyor:

"Dümdüz, komünist olduğunu söylüyordu Kurtiz. Tadını çıkara çıkara. "Otosansürüm yok benim. Ben fikrimi söylüyorum. Komünistim diyorum. Umudumu kaybetmem ben. Bir gün insanların dünyayı daha güzel bir yer haline getireceklerine inanıyorum."

*

Bu nasıl bir ruh halidir ki, bin bir yasaklarla dolu bir ülkede komünist olmanın tadını çıkarıyor! Bunun tadı neresinde? Komünist olduğun, yani sınıfsız sömürsüz bir insanlık geleceğine iman etmek ve bunun için çalışmak, sanat yapmak sana ne servet kazandırır, ne bundan ötürü seni bir yere müdür yaparlar? Kendi haline de bıraksalar gene iyi. Bu yüzden Sürmene açıklarında parçalanıp denize atılmak, ömrünü hapislerde çürütmek, işkencelerden işkence beğenmek, aç bırakılmak, memuriyetten atılmak, tiyatronun taşlanması, yakılması da var. Her taşına, her toprağına, her insanına aşık olduğun ülkenin senin için yaşanmaz bir yer haline getirilip gurbet ellere savrulmak da. Seni mutlu eden şey, idraki yok edilemeyecek büyük insanlığın gelecekte

TADINI ÇIKARA ÇIKARA...

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Perşembe, 03 Ekim 2013 11:31 -

seni anlayacağı inancı. Geç anlasa, hiç anlamasa da beis yok. İnanıldığı yolda yürüyorsun...

Büyük sanatçılar ve düşünce adamları çağımızda hep neden bu düşünceyi savunanlar arasından çıkıyor? Nazım Hikmet, neden bir Behçet Kemal Çağlar olmayı reddedip bunca yıl hapisanede yazmayı göze aldı ve Memleketimden İnsan Manzaraları'nı destanlaştırdı? Sabahattin Ali, neden düşünceleri için bunca eziyeti ve ölümü göze aldı? Romancısından, oyuncusundan, bestecisinden, şairinden bir liste yazsak Türk edebiyatının en kalburüstü emekçilerinin listesi haline gelecek: Orhan Kemal, Yaşar Kemal, Kemal Tahir, Ahmet Arif, Hasan Hüseyin, Ruhi Su, Genco Erkal, Hasan İzzettin Dinamo, Yılmaz Güney, Erkan Yücel, Cemal Süreya, Atilla İlhan daha yüzlerce yetenekli, kendini kanıtlamış sanatçı.

Yurdunu ve halkını, o halkın dilini derin bir kavrayışla sevmeyi, ömrünü emekçilerin davasına adamayı en iyi onlarda gördük. Yaşamaktan tat almalarının nedeni bu olmalı...